

LIETUVIS BRAZILIJOJ

Leidžia
Spaudos b-vė «SVIESA»

SÃO PAULO, 1931 m. Rugsėjo mėn. 26 d.

Red. V. Atkočaitis.

NR.

39 (142)

Red. ir Adm. adresas: Caixa postal 1764, SÃO PAULO. Red. ir adm. būstinė: Rua Maria Marcelina, 89-a.

Argi taip byloti kultūringa?

Mes šioje v. 2 toje nebe vieną kartą esame pasakę, kad visuomeninėje gyvenime ne vienas žmogus ir ne viena kokia organizacija kuria kultūrinę vertę, bet visa visuomenė, tiksliai pasidalijusi darbu. Darbo našumas bei darnumas pareina nuo principo: „Jei pats nori būti laisvas, derink savo veiksmus taip, kad kitam laisvės nevaržytum“.

Iš šio dėsniu lieina, kad visuomenės gyvenime yra ta pati tikros rybos arba noras, kurias vadiname siaura prasme taisyklėmis, platesniu žygiu — įstatymais. Kas nenori ir nesilaiko visuomeniškai gyvenime jokių norų nepriima jokių taisyklių, tą mes laikome anarchistu — griovėju. Netenka minėti, kad visuomenė labai dažnai laiko sau taisyklę ne vien rašytus kieno įstatymus, bet ir papročius, tradicijas, kurios nemažiau esti gerbiamos kaip rašytieji visuomenės gyvenimui derinti įstatymai.

Kodėl taip yra gyvenime, atsakyti lengva: kas įstatymų negerbia, juos laužo, tuo patiu kitam šlokinis, kitą skriauda daro, todėl nieko stebėtino kad patį visuomenę rūpinasi apsidrausti nuo tokių niekadarų. Iš čia gavo pradžia teismas ir nenaudėmizolacija — kalėjimas.

Bet, kas negerbia ir nesilaiko su esamais visuomenės papročiais, tradicijomis bei sąmoningai laužo bendro gyvenimo taisykles, tokį asmenį patį visuomenė be jokio teismo pagalbos pasmerkia, bodisi juo, jo taip pat pradeda negerbti. Iš čia kita taisyklė: „gerbki kitus, jei nori pats būti gerbiamas“.

Visų čia suminėty taisyklių bei normų laikymasis arba jų konevokimas gali pasireikšti gyvenime įvairiais keliais: priva laime gyvenime su kitais bendraujant arba viešajam gyvenime savo idėjas, mintis bei su manytus skelbiant žodžiu ir raštu.

Tačiau kaip viename taip ir kitame atsitikimo niekuo nevalia pamiršti kad ir žodis pasakytas ir juolabiau parašytas neprivalo išeiti iš padaromo rybų: kas šitos taisyklės nesilaiko, arba kas negerbia parašyto žodžio, tas neturi teisės norėti kad jį visuomenė (skaitytojai) gerbtų.

Gyvenimo mokykla jau šitame mus yra pergyvenusi ir patyrusi, kad daug didesnės reikšmės turi ir rūstus žodis, jei tik jis ištartas nešurkščioj formoj. Priešingai, jei tik pavartojamas grubus žodis nors dėl menkuleio, nepasiekia savo tikslo, nes uždega pasibaurėjimą ir sukelia pasipriešinimą.

Tiems, kurie skelbiai «kultūros apaštalais» šito ytin reiktų nepamiršti. Paėmę į rankas paskutinį «L. Aidas B.» numerį, antrame puslapyje mes užtikame visai nekaltu atgalviju žinių posmelį iš 41-os eilutės apie statybą Lietuvoje. Kiek tame posmely, prastai kalbant, išdrėbta pagyžos pilnų žodžių, kiek nekultūringų, spaudai netinkančių išsireikšimų, kiek negražaus noro sąmoningai iškonevokti kitų darbų, rodos nėra reikalo nei kartoti. O kam tai daroma? Ar tokiu būdu laikraštis «kultūringa ir šviečia» visuomenė? Ne, ir šimtą kartų ne! Jeigu «L. Aidas B.» tikrai norėtų visuomenę patarnauti ir pakritikuoti Lietuvos Valdžią, dėl senai

reikalingo Kauno kalėjimo iškelimo iš miesto ribos, apie ką jau Seimo laikais buvo daugelį kartų tartasi, bet neįvykdyta dėl daugybės svarbesnių darbų, tai laikraštis turėtų laikytis bent taisėtinu, parodydamas daug vertingesnę ir visuomenei naudingesnę statybą. Jis iš tų pačių šaltinių galėjo paūti davinia, ir nurodyti, kad Lietuvos Vyriausybė per šiuos keturis metus pastatė: Utenoje, Rokišky, Panevėžy, Linkuvoje Zarasuose, Tauragėje, Biržuose gimnazijas, ir keis šitoms pradžios mokyklų, visame Virbalio-Kauno ir Želviškio apelių gelžkeleiu ruožo vakariečių sudėjinus stotis. Fizikos Matematikos rūmus ir Medicinos fakultetui kiunikas bei status kitų kultūros darbų atliko. Tiesa, pastatė Utenoje naujus arešto namus, galimas dalykas kad pastatys Kaune naują kalėjimui patalpą, nes dabartinė netinka žmonėms laikyti, kurie dėl savo nusikaltimų tenai patalpinti, tačiau net ir kalėjimo statymas yra tikrai trodymas, kad XX me amžiuje kalėjimo kitokia uždutis, nei ji buvo XVIII ar XIX amžiuje. Dabar kalėjimas busi tiklo perauklėti nusikaltus, o ne žudyti jį palengvėle, todėl svarbu kad patekęs į kalėjimą bent iš žiškai išeiti iš jo žmogus sveikas. Ar «L. Aidas B.» apd tai pagalvojo? O jei pagalvojo, tai kam bereikalingai barmoti? Kam perdrėbinai savų karpalių ir savotiškoms žirkišmės karpyti faktus, kurie geresniems, kaip ponai iš Lietuvos pabėgę Lietuvos socialistas tams yra ir žinomi ir matomi. O gal tokie rašytojai priėjo išvados, kad Lietuvoje kalėjimai nereikalingi? Tad mes tokius klausiam: kur gi dėsniu kumeivagius, nutvertus ant svetimos kumelės beojant? Nejan paleisime ir toliau vagilauti?

Tiesa, kalėjimas nėra krašto gražna, tai nėra u kultūros pažyvais, bet gerbiamieji galvoiai, parodykite bent vieną pasaulyje krašto, kur nėra kalėjimų? Uekaus raštininkai, apsišėlėję, tvirtina, girdi, Lietuvai nebeuženka oro palietų kalėjimų, todėl nauji statomi. Taip — gali kalbėti tik labai ašlėbe pisoriai, nes jie sąmoningai nutylė, kad prie mūsų valdžios niekas už sunkesnius nusikaltimus nei Kauno nei kitame kalėjime nebūdavo kalinamas. — juos išveždavo į Siberiją, toliél jie (kalėjimai) teturėjo laikinos reikšmės. Dabar arklinavagis ir žmogžudys atlieka bausimę Lietuvoje, todėl nestebėtina, kad gali būti reikala jį taip pertvarkyti kad jis atitiktų bent mažiausius, kad ir kalnio, bet žmogaus, reikalavimus. Iš kur Uekaus laikraštukas išėmė, kad Kaune „statomas kalėjimas už 8 milijonus litų(?)“, mes nežinome, creičiausia iš savo pakrikusios fantazijos, nes ir Uekus šaltinio nenurodė, o nenurodė todėl kad Kaune kalėjimo niekas nestato.

Tačiau, jeigu ir statys kada kalėjimui naują patalpą, tai dar peko bloga dėlto neatsitiks, galima tvirtinti, kad tuo būdu tik bus užkirstas kelias ligoms plėstis per kalėjimą, kad kaliniai išeis į laisvę ne invalidais, bet bent fiziškai sveikais žmonėmis.

Tad mes dar kartą klausiam Uekaus pi-orius, kurieus tikslams jie sąmoningai klieđa ir tais savo kliedejimais nori paburkti neapykantos rakštį prieš dabartinę Lietuvos Valdžią?

Mūsų nusianynau, taip elgtis ir nekultūringa ir nepadoru, tuolabiau kad visai neteisinga, bet... anot to posakio: „aklas tarė kurčiam — pasisaugok paravės, kad neįpultume“...

LIETUVA. Smulkių ūkio šakų paroda Kaune.

Galutinai nustatyta, kad smulkių ūkio šakų paroda įvyksta Kaune šių n. spalį m. 2, 3 ir 4 d. Paroda bus surengta nemokamai miesto sode vasaros teatro patalpose, kurias maloniai sutiko perleisti teatro muonininkas p. Lanas.

6 motociklistai iš Palestinos.

Į Kauną atvažiavo savo motociklais iš Palestinos šeši žydai motociklistai. Jie yra padarę jau per 10,000 kilometrų kelio. Į Lietuvą atvyko iš Latvijos ir iš Kauno išvažiuoja toliau.

Kaune žydų sporto organizacijos iškėlė jiems vaišes. Be to, jie buvo pakviesti dalyvauti naujų žydų gimnazijos Kaune rūmų atidarymo iškilnėse.

Kaip teko girdėti, pakeliui iš Vilniaus prie Latvijos sienos lenkai buvo juos areštavę ir nubaudė po 100 zlotų pinig. paba dos arba 7 paras arešto.

Šeimos tragedija.

Pionierių parke, Minkauskio gtv. 22 nr. Jonas Zimblis gyv. Čiurlionio gtv. 1 nr., revolverio šūvais peršovė savo žmoną Adeliją ir švagerių Elydą Šimiliorę. Po to pats nusisovė. Nukentėjusios paguldytos miesto ligoninė. Patarta, kad šios žiaurios žudynės įvykusios dėl šeimininės nesantalkos.

Pagryžuvio pašto agenturoj,

Raseinių apskr. įtaisytas telefonas ir pradėtos telefono ir telegrafo operacijos.

Kiek priimta į operą?

Rugpiūčio 30 d. įvyko dainavimo konkursas norintiems įstoti į valstybės operos chorą. Konkursan buvo atvykę 73 asmenys. Priimta trys: 1) Vilėruskaitė Marija (altas), 2) Burokaitė Marija (altas) ir 3) Račkauskas Vytautas (bosas). Jie priimti operos choro artistais kandidatais.

P. Merkis į Paryžių.

Buyęs iki šiol Užsienių reikalų ministerio sekretorius p. Merkis yra skiriamas pasiuntinybės diplomatinio attaché Paryžiu. Į savo naują vietą p. Merkis netrukus išvažiuoja.

Žemės Banko direktoriui p. Blynui amputavo koją.

Kauno miesto ligoninėj dr. Kuzma amputavo Žemės Banko direktoriui

Tokiais metodais «L. Aidas B.»

«kultūringamas ir šviesdamas visuomenę» negalės susilaukti pasekėjų, nebent visi žmonės būtų dideli žibliai, ku mes nenorime tikėti, nes kai Uekaus laikraštukas ima per akis meluoti, jis niekad nenurodė savo žinių šaltinio.

Kas bus, kas nebus,

bet Lietn is neprazus!

p. Blynui koją. Amputuoti koją prirei kė dėl to, kad buvo atsiradęs vėžys. Gautomis žiniomis, šiandien p. Blynosveikata nerodo tendencijos blogėti. P. Blynas guli chirurginiame skyriuje.

Operos sezono atidarymas.

Rugsėjo m. 8 d. Vytauto Didžiojo ir tautos šventės proga, valstybės teatre buvo pastatyta opera „Samsonas ir Dalila“ vyriausybės nariams, diplomatiniam korpusui ir aukštesniajai visuomenei dalyvaujant.

Pats operos atidarymas įvyko rugsėjo m. 15 d.: opera „Faustas“, naujose p. Dabužinskio dekoracijose ir naujose kostiumuose. Taip pat naujas ir baletas Valpurgijos naktis, kurią pastatė baletmeisteris p. Zverievas.

Vienos opera į Kauną.

Valstybės teatro direkcija gavo pasiūlymą iš žinomos austrų Vienos operos „Wiener Operntruppe Viktor Plasser“, kurio jie siūlosi atvažiuoti į Kauną ir gastroliuoti mūsų valstybės teatre. Jie nori Kaune surengti garsiojo kompozitoriaus Mocarto paminėjimo šventę, jo 140 metų proga nuo jo mirties, kuri sukanka š. m. lapkričio mėn. 5 dieną.

Ta proga jie valstybės teatre nori pastatyti smos garsiojo kompozitoriaus Mocarto veikalus: operą „Figaro vestuvės“, operą „Don Juan“, „Cosi fan tutte“ ir keletą kitų.

Lietuva taps Tarptautinio agrarinio banko nariu.

Kaip teko patirti, gal dar šj mėn. Lietuva pasirašys konvenciją, tapdama Tarptautinio agrarinio banko nariu. To banko leistas pgrindinis kapitalas — apie 50 milijonų Šveicarijos frankų. Banko centras — Bazely.

Kurios valstybės nepasirašys to banko konvencijos šj mėn., toms teks išstius dvejuis metus laukti, ligi vėl galės įstoti.

Sulaikytas Trofimovas.

Zarasuose šiemis dienomis sulaikytas pabėgęs iš Pokiškio pirties kalnys Jonas Trofimovas. Jį sulaikant buvo susišaudymas, kurio metu Trofimovas buvo sužeistas į galvą ir rankas. Pažymėtina, kad tik labai nusilpnęs Trofimovas policijai pasidavė.

Nauji gimnazijos rūmai.

Šiemet Zarasuose pastatyti gražūs gimnazijos rūmai. Rūmų pašventinimas įvyko rugsėjo mėn 5 d.

Susižeidė Kauno komendantas.

Kauno karo komendantas pulk. Saladzius važiavo automobiliu Laisvės alėja. Pačiam jos galė iš Lukšio gatvės važiauvęs vežimas dyšeliu išmušė automobilio langą. Pulk. Saladziui lango stiklai subraižė veidą.

Voldemaras išteisintas.

Rugpiūčio mėn. pabaigoj, kelias savaitės trukusi, Kauno kariuomenės teisme pasibaigė byla pasikėsintojų prieš pulk. Rusteikos gyvybę. Pasikėsinimo keletas dalyvių nubausti nuo 15 metų s. d. kalėjimu, prof. Voldemaras ir kiti išteisinti.

Visiems lietuviams

mes pasiruošę padėti žodžiu ir darbu visuose jų piniginiuose reikaluose

APLANKYK TAMSTA MŪSU

Lietuvių skyrių

kur gausi visas reikalingas žinias lietuvių kalba

BANCO GERMANICO

Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda.

Sportuokime.

Ne pslaptis, kad visos mūsų kultūrinės organizacijos visiškai apsnūdo. Jei toks apsnūdimas reikšis ir toliau — prieš visos organizacijos prie letargo miego ir prie mirties. O to visgi negalima būtų daleisti. Galima būtų išvengti. Tik tam reikėtų biskį daugiau iniciatyvos darbo (kas svarbiausia!)

Jau daug skilusių laikraščiuose buvo primarginta tuo reikalu ir buvo nurodymų kaip tas darbas reiktų dirbti. Bet dėja, tai tušti žodžiai, tai žirniai berti į sieną.

Viena pažangesnių mūsų organizacijų — tai sporto sąjunga «Lithuania», kuri iki šiol rodė bent kiek progreso. Bet ir ta paskutiniu laiku apsnūdo.

Buvo suruošta kelios futbolo rungtynės, pastatyta keli vakariukai. Nors iš jų buvo mažas materialis ar moralis pelnas, bet visgi eita pirmyn.

Bet paskutiniu laiku, nors kalbama ir ruošiamasi daug, tik kažin ar tuos darbus mes išvysime? Juk netoli ir spalį 9 d. kurią ruošiasi tinkamai paminėti. Bet, kaip girdisi, ar tik ne-

nuois viskas vėjais? Laukiame ką ateitis parodys.

Beto «Lithuanijos» sportininkai turėtų ne vien tik futbole lavinti kūną bet ir kitas sporto šakas įgyvendinti. Ypač meno srity lavintis! Negana sąjungos vardą turėti ir beveik nieko neveikti. Reikia pasirodyti kad ir „mens sana in corpore sano“ — kad ir siela sveika sveikame kūne.

Juk mūsų lietuviškoj kolonijoj dabar menas (beveik) visai miręs. Kas jį galėtų atgaivinti? Aišku! Ta organizacija, kuri rodo daugiau gyvumo, daugiau dirba.

Dabar daugiausia laukiama «nuosavų namų» — nuosavos patalpos. Bet ir ten vargu ką nors gero pamatysime jei taip darbuosimės. Tiesa, dabartinėse sąlygose sunku ką nors padaryti, bet visgi nors po truputį galima šį tą padaryti, galima nors įdomesnį vakariuką bei paskaitą suruošti. Galima net sporto chorelį sudaryti.

Taipat s-gai turint lietuvišką pavadinimą reiktų daugiau teisių duoti lietuvių, daugiau gerbti savo kalbą bei lietuviškus papročius.

Nesportininkas.

Kreivi keliai.

Jei žmogus ar atskira organizacija ima eiti blogu, ne prigimties nustatyto keliu ir vėliau tai pamato, suprantama ir apgailėstąja, tai tokiame žmoguje ar organizacijoje, matyt yra širdies gilumoj tiesos ir žmoniškumo kibirkštis. Tai geras požymis.

Kalbant apie mūsų visuomenio ar kultūrinio pobūdžio organizacijas, yra lengva kitiems jas kritikuoti, nes sakoma: užtenka vieno asilo sugriauti tam visam, ką dešimt išminčių sukūrė.

Kalbant apie mūsų esamas, naujai tveriamas ar, beveik, mirstančias organizacijas, reikia pažvelgti jų sielos glūdomon ir pamatyti kokiais keliais — praktiškais keliais jos eina. Kaip to li popiery pažymėta programa nuo realybės! Kokiais sunkeliais jos atskirų asmenų fanatizmo pagautos nuėjo. Ir ar veikimas yra nors truputį suderintas su pagrindine išeiavybės ir mūsų Tautos mintimi? Toli gražu ne!

Todėl ir sakau, kad labai geras dalykas, jei organizacija pati ar atskiri jos nariai pamato, kad einama kreivu keliu.

Šiomis dienomis buvo vietos mūsų išeiavių spaudoj iškeltas klausimas: kur eina lietuvių kultūros d-ja «Žiburys». «Žiburys», kaip pažymėta jo įstatuose yra grynai kultūrinė ir daugiau jaunimui pritaikinta organizacija São Paulo lietuvių išeiavių tarpe.

Savo užbrėžtame darbe ir susirinkimuose buvo nuolat iškeliama kilniausi obalsiai, bet jie tuoj pranykdavo čia pat, kol desėtkas žmonių - jaunuolių ne išsiskirstė iš kambario. Ar buvo padaryta nors viena pastanga paskleisti aviesos spindulėlį į aptemusį išeiavių ho-

rizontą? Ar buvo padaryta nors viena pastanga nubraukti skausmo ašarą nuo sunkaus išeiavių likimo, nesakant kitaip — nors kultūriniai? Ne!

Nebuvo ir nebus, nes čia pažymėtas «Žiburys» ir jam panašios organizacijos nedavė ir negalės duoti, nes jis eina kreivu keliu. Pagalvokite tie, kurie stovi arčiau šios ar panašios organizacijos, kokiu sėkla yra sėjama nors tarp tų pačių neskaitytųjų narių eilės?

Pilna neapykantos ir pagiežos tulžis buvo išpilta Lietuvos, lietuvių ir visa kas kultūringa, kas lietuviška adresu. Kiekvienas lietuvis išskridęs iš savo gimtojo lizdelio siela ir kūnu ilgai, ilgai lieka lietuviu. Tik ilgas laiko bėgis, geresnės naujos aplinkumos apy stovos, mokykla ir kultūra gali panaikinti tautiškumą ir šventas savo tradicijas, kurios yra amžių bėgiais įskėpytos į žmogaus kūną ir sielą. Tautiškumo žymės yra panaikinamos tik evoliucijos — laiko jėga.

Mūsų lietuvių tautai kiekvienas išeiavis, tai nėra bereikalingas, už savo tautos ribų išmestas balastas, bet yra taip pat artimas ir brangus indėlis tautos bendrame pajėgume.

Todėl čia tai ir glūdi visa paslaptis, kodėl «Žiburys» ar panaši į jį organizacija negali parodyti aktyvumo, nes nori dirbtinu nenatūraliu būdu išplėsti iš žmogaus — jaunuolio lietuvių sielos jo lietuvių jausmą.

Visi dar gerai atmename tamsios ir liūdnos praeities «garsiečius» su «Garsu». Šiai organizacijai, rodos, buvo palankiausias sąlygos tarp tautiškumą ir lietuviškumą. Bet kokią likimą susilaukė šioji Kompanija? Kad ji susilaukė labai liūdną likimą ir buvo taip negarbingai nubloksta, tai čia jų pačių reika-

Kas atvaduos Vilnių?

(VVS garbės nario prof. F. Kemėšio kalba pasakyta per Vilniaus dieną Pa-langoje 1931 met. liepos mėn. 19 d.)

(tąsa)

Visos konferencijos su Lenkija neduoda jokių rezultatų. Lietuva tačiau nei per nago juodiną nenusileidžia nuo savo reikalavimų ir 1928 m. savo naujon konstitucijon (geg. 15 d.) įdėda pataisą, kur Vilnius vadinamas Lietuvos sostine, prieš ką nepamiršta užprotestuoti p. Zaleskis.

Dabar seka Lenkijos pastangos priversti Lietuvą lyg ir legalizuoti Vilniaus užgrobiną, atidarant savo rubožius laisvam susisiekimui su Lenkija ir užmezgant su ja normalius diplomatinis santykius. Ligšiol Lietuvai sekėsi tiems reikalavimams atsisipirti, nežlūrint mums priešingo spaudimo iš Tautų Sąjungos sferų.

Kokias išvadas galėtume pasidaryti iš čia išvestų faktų eilės?

1) Lietuvių pusėje visą laiką buvo teisė, lenkų pusėje — jėga. Ligšiol atrodė, kad viršus buvo ir tebėra jėgos pusėje.

2) Didžiųjų pasaulio galiūnų aukštoji politika bei gudrioji diplomatija anaipol nesivaduoja moraliais teisingumo bei teisėtumo principais, o tik pilkais egoistiniais sumetimais valandas oportunitizmu.

3) Tačiau žmonijos ir atskirų tautų likime pastebimas tikslingumo ir galutinio teisingumo dėsnis, kurs veikia, kad ir kartais lėtai, bet neparmaldajamai. Kaip atskirų žmonių daromos kitiems skriaudos nepraeina už dyką, o ankščiau ar vėliau atsigrįžta į patį skriaudiką, taip ir tautų santykiuose. Tautos skriauda stipresniųjų kaimynų padaryta, jei tik bus jos gerai suprasta ir giliai atjausta, ankščiau ar vėliau turės būti jai atitaisyta.

Jei dabar grįšime prie to klausimo, kurį mes pradžioj pasistatėme, turėsime aiškiai pabrėžti, kad Vilniaus atvadvimas pareis ne nuo ko kita, o tik nuo mūsų pačių.

Jau mes turime liūdną patyrimą, kuriuo pasirėmę mes negalime laukti

Vilniaus gražinimo iš geros lenkų širdies Pakol lenkai nenustos svajoje apie didžiąją Lenkiją, „od morza do morza“, (o jie apie tai visada svajojo ir svajoja), patol jiems Lietuva ir Latvija bus tik kelias per mūsų ir latvių galvas į Baltiją, patol jiems Vilnius bus svarbus strateginis centras, patol Vilniaus kraistas bus vieta, tinkama jų tautos ekspansijai.

Iš antros pusės nėra pagrindo laukti, kad didžioji valstybių politika ir aukštoji diplomatija vieną gražią dieną paliautų čia žemę ir kreivų išrokavimų keliais, o imtų vaduotis kilniais sąžinės reikalavimais. Sakysime, mūsų paaukintas Hagos Vyriausiasis Tribunalas pripažįsta mums Vilnių. Tautų Sąjunga užsuka savo subtelligą mechanizmą ir, to viso pasėkoje, lenkai dar sykį broliškumo jausmais užsidegę, su geriausiai linkėjimais „braciom litwinom“ ir su gražiu reveransu palieka mums Vilnių, auuzinai jo neatsizadėdami, ir ne tik jo, bet ir Seinų ir Gardino ir visų okupuotų mūsų kraštų.

Argi neidealizingai? Ar negražu, kilnu? Juk, jeigu taip būtų, pasakytume, kad Dievo karalystė jau bus atėjusi šimėn.

Gal Dievo karalystė ir ateis kada žemėn. Tačiau turime pagrindo manyti, kad tai dar neįvyks šiame 20-me šimt-mety e. Juk, jeigu įvyktų, tai iškilų klausimas Viešpaties maldos keitimo. Juk dabar meldžiamės: teatine Tavo karalystė. Tai karalystei jau atėjus turėtume kai ką keisti.

Tuo būdu, Dievo karalystės atėjimo prašymas reikią ne ką kita, kaip žmogaus širdies troškimą iš lėto prie jos idealo artintis, tą idealą visų pirma vykinant savo širdyje.

Tikrenybėje gi mūsų tauta, tiek iškontusi dėl Vilniaus netekimo, gali sau apytikriai numatyti, kuriais keliais ir būdais galės būti Vilniaus vadavimas įvykintas.

(b. d.)

— ko siekė, tą gavo, bet pasiekos to viso labai skaudžiai atsiliepė visai mūsų išeiavių kolonijai — Lietuvis tapo bolševizmo šmėkla. Lietuvis buvo (o iš dalies ir dabar yra) pradėtas identifiukuoti komunisto vardu. Jie visi kaip pavojingi visuomenei asmenys užsitarnavo „kankinių“ vainikus ir valdžios organų pagelba per kalėjimus ir kazematus liko išdangenti iš šios Brazilijos žemelės.

Kaip jau sakiau, šie nelemti «garsiečiai» turėjo galimybę ir galėjo suburti apie save tam tikrą išeiavių skaičių, bet subūrė negalėjo išsilaikyti, nes organizacinis praktinis gyvenimas nuvedė juos kreivais keliais. — Atsitolino nuo lietuvių, išplėdė melis ir žmoniškumo jausmus ir žlugo. — Tai vis iš paties gyvenimo paimti fakteliai iš taip netolimos praeities.

Šie fakteliai rodo, kad organizacinis gyvenimas mūsų išeiavių čia Brazilijoj turi turėti kitokių tikslus negu pačioj Lietuvoj. Siaurais grynai partiniais ar asmeniškais sumetimais išeiavių subūrimas čia išeiaviųj nevieta. Čia reikia kitokių sąlygų ir kitokių kelių, nes mūsų išeiavių gyvenimas čia Brazilijoj yra visai skirtingas ir esmėj ir pašaukimae. Tiesa, negalima reikalauti kad visi vienai galvotų, visi vienodai į tą patį reikalą žiūrėtų, bet yra taip pat ir bendri reikalai, kurie gali būti ir turi būti vienodai visų priimti ir vienodai įvertinti — tai gerbimas savo lietuviško vardo ir savo lietuvių tautos.

Blogas organizacinio gyvenimo vairo nustatymas davė dirbtinu būdu mūsų išeiavių dalį prie nesąmoning paneigimo to, kas yra kiekvienam brangu ir šventa — prie paneigimo pačios lietuvių. Dažta iki to, kad buv. garsiečiams, žiburiečiams ir jiems pa-

našiams komunistams italas, brazilas ar kitas liko artimesnis, negu ne jų pažidūrį ir įsitikinimų lietuvis! Čia nu-eita pertoli. Jiems Rusijos ar Ispanijos betvarkė liko brangesnė, negu Lietuvos tvarka, gerovė ir jos pačios likimai! Nekuriems brazilo vardas liko melnesnis negu lietuvių. Tai vis tokios skaudžios nenormalaus organizacinio gyvenimo, jos santvarkos ir spaudos pasėkos.

Ši nenormali ir mums lietuviams išeiaviams skaudi žaizda turi būti gydoma. Prieš tai turi būti kovojama ir dirbama, kad ateities išeiavių likimas būtų moraliniu ir tautiniu atžvilgiu pataisytas ir apsaugotas. Kad išeiavai jaustųsi esą lietuviams, nuolat skiepijant jiems tą jausmą, kuri jie atsinešė iš žaliuojančių Lietuvos lankų.

Tame darbe, kaip pažymėjau, esančios ir naujai kuriančios visuomenio ar kultūrinio pobūdžio, organizacijos draugijos ir spauda turi nustatyti savo vėra, savo veikimą.

Kiekvienas organizacijos bei draugijos narys turi žinoti ir žino, kad jis yra lietuvis, todėl jis ir turi teisę, kaip tos draugijos narys, reikalauti, kad lietuvių reikalas nebūtų pamirštas ir paneigtas. Taip pat svarbu šį lietuviškumą oficialiai užfiksuoti organizacijos bei dr-jos įstatuose bei spaudoje.

Bendrai, yra svarbu tas reikalas priaugančiai lietuviškai išeiavijai, kuri metams bėgant vis toliau ir toliau gali nutolti nuo lietuviško kamieno ir ištautėti.

Jei šį reikalą — šį lietuvių reikalą tinkamai supras pati visuomenė, organizacijos draugijos bei spauda, tai tas darbas išeis gerovei pačios lietuvių tautos, pačios išeiavių gerovei ir lietuvių vardui.

L. Anis.

Poniškumo liga.

A. Sakatauskas.

SPORTAS.

Lietuva III-oj vietoj.

Šiomet Pabaltijo valstybių futbolo pirmenybėms laimėti įvykusiose rungtynėse Talin (Estija) pirmą vietą paėmė Estija, antrą — Latvija ir trečią — Lietuva. Lietuva prieš Estiją pralose 2:0, prieš Latviją — 1:0. Tuo būdu Lietuva atiteko trečion vieton.

PRANEŠIMAI.

Lietuvos Respublikos Konsulatas São Paulo rua Aureliano Coutinho, 10 kviečia:

- 1) Zofiją Tamašauskienę-Pilkaukaitę
 - 2) Kostę ir Praną Gurbanavičiutes.
- užteiti Konsulatan arba nurodyti savo tikrus adresus.

Čia minimi piliečiai pastaruoju laiku gyveno Jundiahy mieste, S. P. R.

Lietuvos Konsulatas.

Buvęs Generalinis Konsulas pietų Amerikos valstybėms p. T. Daukantas apsigyveno Argentinoj — Buenos Aires mieste, Avenida Montes de Oca, 185. Kaip buvo pranešta, p. T. Daukantai išsikėlus iš Rio de Janeiro, konsuliari-nis aprūpinamas pavestas Lietuvos Konsulatui S. Paulo m.

Rugsėjo 20 d. 2 val. p. p. Sporto s-ga «Lithuania» ruošia futbolo rungtynes su A. C. „União do Bom Retiro“. Aikštėj Avenida Rudje, bondė 55 (Casa Verde).

Sportininkai renkasi pas P. Jurgutį 1 val. p. p.

V. ba.

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS ATSAKYMAI.

V. Bakaitis. Gauta 4\$ pašto ženklais Ačiū. Laikraštis siunčiamas.

V. Tumo n t s. Pinigai, tikimės, ateis. Laikraštis Tamstai siunčiamas.

A. Satkunas. Tamstai laikraštis siunčiamas. Jei negaunate toliau kitės paštė.

A. Jankauskas. Tamstai su-lig prašymu laikraštį siuntinėsimė.

Ilgesys.

Lietuva tėvyne motute
Esi brangi man amžinai!..
Ten širdį glosto tie laukeliai,
Ten šlama miškas ir šilai.

Gražūs rytai, vasaros dienos,
Oi, kaip tėvynėje ramu!..
Rodos pajuntį laimę pasaulio
Gyvendamas tu pas savus.

Ten margos pievos ir gojaliai
Saulutė šildo meiliniai.
Aplinkui rojus paukšteliai
Gieda giesmes džiaugsmingai.

Tik ten siela randa paguodą —
Kur gimtinės žargi laukai;
Kur Nemunas platus banguoja —
Ten skamba brolelių balsai.

Vai ten likus mano bakūžė
Jau gul sulūžo ji visai?..
Mano šilai ji taip brangi, —
Nes ten gyvena mano tėvai!..

Ten mylimos visos vietelės,
Tik ten širdžiai yra ramu,
Ten likę jaunystės dienelės
Kur žaidžiau su broliais kartu!..

Ach, tėvyne, mano brangioji, —
Motute manoji tikrai!..
Norėčiau tavę pamatyti
Nes ilgesio pilna siela.

Lietuva tėvyne motute —
Esi brangi amžinai!..
Ten širdį glosto tie laukeliai,
Ten šlama miškas ir šilai.

AR JAU ATNAUJINAI PRE

NUMERATA?.. SKUBINK, KITU
BUDU NUSTOSI DAUG NAUJIE
NU IR ĮVAIRENYBIU!

tinka mūsų kišenę. Ypač bloga, kad mes niekinam fizinį darbą ir visomis priemonėmis stengiamės gyventi „proto darbu“, kuris dažniausiai yra paprasčiausias tingintavimas „dolce far niente“.

Vyt. Alantas.

Tarp penkių ir septynių.

(Tąsa)

Paskutinį kartą Julė išbuvo pas jį ligi pusės dvyliktos. Ji praleido vakarą puikiai. Padėjus galvą jam ant kelio, ji be atvangos kartojė:

— Brangus! Brangus! Brangus!

Tokiomis akimirkomis Naubartui rodydavosi, kad pasauly daugiau nieko nebelikdavo, tik jis ir ji. Kažin kur toli toli, už lango užuolaidų, eidavo lietus, protarpiais urgzdavo automobilis, kada-ne kada pasigirdavo policininko švilpukas, bet visa tat jam atrodydavo tolimu, miglota, nerealu. Padėta ant jo kelių graži su juodais išsiblaškusiais plaukais moters galva, kaip juoda uždanga, atskirdavo jį nuo viso gyvenimo. Jis žinodavo, kad kažin kur yra miestai, laukai, žmonės, bet tuos visus dalykus, kai jis būdavo su Jule, artistas vaizduodavosi, kaip seniai, seniai pasapnuotas pamėklės. Praeities įspūdziai ir atsiminimai tuomet slankiodavo jo smuonė, nei rūkuose pasinėrę laivai..

Kai jis ją išlydėjo pusę dvyliktos, smarkiai lijo. Naubartas pašaukė taksį.

Kaip istorikas atsidėjęs rankioja visus dokumentus, liečiančius kokią epochą, taip pat Naubartas pastebėdavo visas mažmenas, susijusias su jo mei-

kais, kad tik jiems nereikėtų dirbti „juodo darbo“.

Tai gi pas mus įsigalėjo pažiūra, kad idealas tai kuo mažiausia darbo ir kuo daugiausia galvėjimo nieko neveikti.

Mūsų ponitės nieku būdu negali apsieiti be tarnaičių. Nors vyras vos uždirba pragyvenimui, vistiek: be tarnaitės negalima. Ir ne tiek gal bijoma darbo sunkumo, kiek pažeminimo, kurį būk tai darbas su savim nešąs.

Mokosi mūsų moterys įvairiausių mokslų, o apie namų ruošą, apie virtuvę dažnai neturi net jokio supratimo. Žinoma, mokslas niekad nekenkia ir peikti už tai negalima, kad mokosi. Bet šalia to, kad skambinti pianinu, kalbėti prancūziškai ar žinoti XVIII šimtmečio svarbiausias ekonominių mokslų teorijas, reikia mokėti pagaminti pigius skanius ir sveikus piatus. Bet tai, žinoma, dar netaip bloga, jei laikas leidžiama prancūzų kalbai išmokti ar A. Smi-to ekonominėms teorijoms pažinti. Daug blogiau, jei laikas leidžiama skaitymui dulitinių romanų, kuriais mus gausingai apdovanoja Ryga.

Amerikoj tarnaitės laiko tik labai turtingi žmonės. Šlaip jau net ir gerai pasiturintieji apsieina be „juodadarbių“ patarnavimo. Ten visai kitaip žiūrima į darbą.

Jei mes norim būti atsilikėliais ir bernauti kitiems, tai turim reformuoti mūsų pažiūras į darbą.

Kiekvienas darbas turėtų būti ypatingu būdu gerbiamas kaip kultūros, turto ir apskritai moralės ir materialės gerovės šaltinių. Reikia liautis skirti „juodus“ ir „baitus“ darbus. Kiekvienas darbas yra lygiai garbingas. Yra tik darbai paskirstymas, ir tas, kuris arkla valdo, ir tas, kuris šalį valdo, atlieka visuomenei reikalingą darbą ir abu jie verti pagarbos. Kiekvienas turi dirbti tai, ką jis moka ir prie ko geriausiai tikės.

Tai gi mums reikia nusikratyti poniškumo liga ir reikia atgaivinti tradicijas tų sluoksnių, iš kurių mes esam išėję: ūkininkų, amatininkų ir apskritai rankų darbininkų. Jie nors ir svajojo apie tai, kaip čia savo vaikus padaryti kunigais ar valdininkais, bet vis dėlto darbo nesišalino ir nelatė jo pažeminimu.

Sirgdami poniškumu, mes per daug leidžiam pinigų parėdams, kurortams ir apskritai prabangai, kuri visiškai neata-

murmėjo Naubartas, energingai žingsniuodamas.

Artistas keletą savaičių atkakliai apdirbinėjo jam pavestą rolę. Kai pavygdavo bedirbdamas, jis krisdavo į fotelį ir svajodavo apie nepaprastą pasisekimą, ovacijas, fotografijas laikraštinose, palankias recenzijas, žodžiu, apie visą butaforiją, jo debiutas bus kertinis akmuo jo karjerai. Jis su kažin kokia skausminga gėla vaizdavosi, kaip po vaidinimo gautas gėles jis sukraus į automobilį ir nuveš savo mylimajai, kaip ji lauks jo su vynais ir saldumynais, kaip jis ją, pagaliau, rylės kvepiančiame kambary.. O dabar, einant gatve, rytojaus debiutas jam pasidarė niekis, o Julės neatėjimas — viskas. Svajonės apie meilę kvepiančiame kambary dabar virto kažin kokia pikta, širdį dilginančia fikcija. Jo širdis pa-puolė po krumpliutais pavydo ratais, ir svajonės apie garbę ir rafinuotą džiaugsmą prasmėjo į bedugnę.

Jėjęs į namą, kur gyveno Julė, jis keliais šuoliais įkopė į antra aukštą. Naubartui nereikėjo skambinti, nes Julė jam buvo davusi raktą. Jėjęs į prieš-kambarį, jis atidžiai pasiklausė: visame bute buvo ramu, tik jo širdis skaudžiai tūksėjo krūtinėj. Jis žvilgtėrėjo į ma-žą saloniuką, apėjo visus kambarius — nlekur nieko. Paskum jis atidarė vieną nedidelio rašomojo staliuko stalni-telę, kur Julė, jei kartais negalėdavo laiku grįžti, palikdavo raštelį. Stalni-tėlė buvo tuščia. Tuomet jis apžiūrėjo

kambarius atsidėjęs, kaip kriminalinės policijos valdininkas, tačiau nieko įtariam nepastebėjo: visi daiktai stovėjo savo vietose.

— Vadinasi, Julė niekur neišva-žiavo, — pamane jis, sėsdamas už ma-žo staliuko, apkrauto albumais. — Jei ji būtų išvažiavus, kambariuose būtų netvarka.

Naubartas užsidedė papirosą. Kra-tydamas pelenus į peleninę, jis paste-bėjo, kad be nuorūkų papirosų, kuriuos paprastai rūkydavo Julė, ten dar buvo ir puauskotų cigarečių galiukų. Tatai, žinoma, nieko ypatingo nereikšė. Julė galėjo pati nusipirkti cigarečių, arba ją galėjo pavaišinti koks svečias, bet Nau-bartas tą dalyką suprato kitaip. Jis staiga prisiminė vieną jauną poną, kur-jį jis kartą rado pas Julę. Svečias taip pat rūkė tos pačios markės cigaretes. Naubartas be gilesnių samprotavimų padarė griežtą išvadą: Julė su tuo ponu. Ir dar giliau užsismaukęs skrybė-lę ant akių, jis vėl išbėgo į gatvę.

— Jei ji gali, tai kodėl aš negaliu? — murmėjo jis, su įniriu žingsniuoda-mas apytuščiomis toli nuo centro gat-vėmis. — Viena vinis išvaro kita. Nuo vienos meilės reikia gydytis kita. Nėr Julės, tebūk Onė. Rodos, čia?..

Naubartas sustojo ties dideliais mediniais namais ir energingai paspaudė skambutį. Duris atidarė studentė humanitarė ir valdininkė panelė Onė Gasionytė.

(b. d.)

(žiūrėk pradžių 6 pusl.)

ir susirėmimas, nes kiekvienas norėjo važiuoti tuoj paskui švedo Ispanai užmušė prancūzo atstovo vežėją ir tris arklius. Naudodamasis suirute, baronas de Batteville užėmė pirmą vietą. Nors kova ėjo toliau ir buvo užmušta 12, o sužeista 40 žmonių, tačiau šį kartą laimėjo ispanų atstovas.

Patyręs apie tokį savo atstovo nužeminimą, Prancūzijos karalius Liudvikas XIV baisiai perpyko, nutraukė diplomatinis santykius su Ispanija ir grasino karu. Po ilgų ir sunkių derybų, galų gale atvyko Paryžiu Ispanijos karaliaus pasiuntinys markizas de Fuentes, ir aktyvaudžy popiežiaus nuncijus ir 26 kitų valstybių atstovų, iškilmingai pareiškė Liudvikui XIV, kad nuo šio laiko Ispanijos atstovai visur pripažins prancūzų atstovų pirmenybę. Liudvikas XIV buvo tiek patenkintas tuo pareiškimu, kad liepė to įvykio atminčiai nulieta medali.

Kiek buvo karų po pasaulinio karo.

Versalio taika, įvykusi 1918 m. tesuteikė žmonijai ramybės. Nuo to laiko įvyko visa eilė mažesnių karų ir revoliucinių kovų, turėjusių karo pobūdį. Kadangi ne visi tie karai buvo Europoje, tai jie dažnai nesukeldavo ypatingo susidomėjimo Senajame Pasulyje. «Der Oesterreicher» š. m. 2 nr. savo skiltyse patiekė žemiau dedama karo įvykių sąrašą, buvusių po 1918 m.: 6 karo žygiai prieš sovietus 1919—1920 m., kuriems vadovavo Denikinas, Vrangelis, Judeničas, Kolčakas, Bermontas ir Semionovas. (Tikrumoje, Bermontas kaip mes visi gerai žinome, vietoj vykti prieš bolševikus, pradėjo karo veiksmus su mūsų ir latvių kariuomenėmis); lenkų — ukrainiečių karas 1919 m.; karas Anglijos su Afganistanu 1919 m.; Sovietų Rusijos — Lenkijos 1920 m.; karas Lietuvos — Lenkijos 1920 m.; karas Pabaltija dėl nepriklausomybės 1919—1920 m.; lenkų sukilimas Aukšt. Silezijoje prieš vokiečius 1921 m.; D' Annunzio kovas dėl Fiumės miesto 1920 m.; vidaus kovos Vokietijoje su komunistais ir Reino separatistais, be to kitos įvairios revoliucinės kovos Vokietijoje. Penki kiniečių maršalų ir generolų karai 1922—1929 m.; neskaitant mažesniųjų Kinijos revoliucijų ir kovų; turkų kovos su kurdais 1925 m.; karas Abdel — Krimo su Ispanija 1925—6 m.; prancūzų kovos su druzais ir Damasku 1925 m.; Ibn Saído kovos su Husseinu 1925 m.; Amerikiečiai okupavo Nikaragvą 1922 m.; Bolivijos konfliktas su Paragvajumi 1929 m.; Kinijos

PASAULYJ.

ANGLIJA.

Lauks iki krizis baigsis.

Londonas. Anglijos karaliaus sūnus, kuris šiomis dienomis buvo ketinęs vykti į Balmoral pilį, (Škotijoje) savo kelionę atidėjęs. Jis laukia iki baigsis finansinis Anglijos krizis.

Puola Anglijos svaras.

Londonas. Laikraščiai praneša, kad iki šiol aukštoji kainoj laikėsi Anglijos svaras ėmė staiga pulti. Vyriausybė dedanti visų galimų priemonių pinigų stabilizacijai.

Jūrininkai streikuoja.

Londonas. Praneša iš Portsmut, kad ten ėmė streikuoti jūrininkai, kurie nesant darbo prekybos laivyne buvo paleisti. Pasak laikraščio, viena laivų bendrovė atleidusi 260 jūrininkų ir kelios kitos po kelis šimtus.

AMERIKOS J. V.

Bandymas naujo dirizablio

Nevjorkas. Naujai pastatytas didžiausias pasaulio dirizablis Amerikoje vardu «Akron», rugsėjo 25 d. daro pirmą skridimo bandymą Akrono mieste, Ohio valstijoje.

J. Valstybės apie Anglijos finansus.

New York. Amerikos J. Valst. bankininkai esą tos nuomonės, kad Anglijos finansinis krizis turis greitai baigtis. Nes esą turį visos valstybės prie to eiti, kad nenukentų pasaulio bankai, kadangi iš to esama dar didesnė ekonominė krizė. Todėl ir Anglija stengiantis eiti prie to, kad greičiau sutvarkius savo finansus.

konfliktas su Sov. Rusija 1929 m. dėl Mandžiūrijoje; revoliucinės kovos 1930 m. Brazilijoje, Meksikoje, Peru ir Čily. Tas sąrašas apėmęs 30 ginkluotų susirėmimų po pasaulinio karo, dar nelietė Ispanijos perversmo, įvykusio 1931 metais.

iš «T.»

BRAZILIJOS NAUJIENOS.

Lampijonas.

Jau «L. B.» buvo rašyta kaip veikia žymus plėšikas Lampijonas Brazilijos miškuose. Vienok nukentėjusių žmonių balsai pasiekė Federalę Vyriausybę.

Pašto dėžutė

Redakcijoj yra laiškai:

S. Avižis, K. Ambrazevičius, A. Audickas, S. Aršauskas, A. Byšis, P. Butvilas, K. Blatkauskas, V. Banaitis, K. Bagdonas, E. Čiurkin, J. Degutis, A. Dolgovas, O. Davolytė, G. Garbačiauskaitė, A. Grigas, M. Grigonytė, J. Jasūnas, P. Janulytė, P. Kiaušas, V. Karvelis, A. Kuoras, A. Kapočius, A. Kašelinas, M. Milašius, K. Marcinkevičius P. Murnikas, J. Mogyla, K. Pukis, A. Povilavičiūtė, P. Paunknis, L. Peleckytė, E. Ratkutė, P. Rinkevičius, V. Rakavičius, A. Sidikarskis, N. Šukevičius P. Vigonis, J. Velička, J. Vačekavičius J. Virbalas, O. Žukytė, V. Žindulytė, V. Žilinskas, P. Žilinskas, M. Žabukai (?), J. Zabrockas (iš Lugomoviczo).

KINIJA

Kinija su Japonija kariauja.

Londonas. Laikraščių pranešimu, civilinis karas tarp Kinijos ir Japonijos eina smarkiu tempu. Abėjų kariuomenės pusį esama daug užmuštų ir sužeistų. Japonijos kariuomenė užėmė keletą mažesnių Kinijos miestelių, jų tarpe ir Karbino miestą. Kinijos vyriausybė apie tai pranešė Tautų Sąjungai ir deda pastangų karui sustabdyti. Tokis jau tautų likimas. Nustojo kariauti Europa — pradėjo iki šiol nenuirimstanti didžioji Azija.

KITOS VALSTYBĖS.

Sustabdo imigraciją.

Santiago. Laikraščiai praneša, kad Čili valstybės vyriausybė laikinai sustabdė imigraciją. Pasak laikraščių emigracija sustabdyta dėl esamo nedarbo šaly.

sybę, kuri paskelbė šiai žiauriai ir pavojingai gaujai žūtbutiną kovą — ją likviduoti. Laikraščiai praneša, kad Lampijonas su visa gauja perėjo S Francisco upę, Pernambuco estado link ir ir apsisotojo aukštumoje «Caruarú». Vėlasnės žinios praneša, kad Lampijonas su visa plėšikų gauja buvo užpultas karo jėgos ant Pernambuco ir Bahia estadų rubežiaus. Kilo susišaudymas, iš abiejų pusių esą užmuštų ir sužeistų. Keletos plėšikų suimta su visa amunicija ir nemaža suma pinigų. Tas pats laikraštis praneša, kad Lampijono esą suskaičytos dienos.

Ateina daug pinigų.

Rio. «Diario Nacional» praneša, kad rugsėjo 24 d. į Rio iš Amerikos J. V. ateina 30 dežlių su pinigais. Laikraščio pranešimu pinigai esą popieriniai: 10, 50 ir 500 milreisių banknotai. Ar nepagerės būvis pinigų sulaukus?

Netikėkim gandai.

Daugelis žmonių klausydami įvairių plepalų su džiaugsmu ir viltim laukia naujų darbų S. Pauly. Būk esą kokis fabrikas žada atsidaryti ir reikšią apie 300 darbininkų. Naujų darbų, netik nepriešieina laukti, bet galimas daiktas, kad diena po dienos ir tie patys ims užsidarinėti lietuviams, kaip ims vykdyti Vyriausybės įstatymą. Nes sulig įstatymu visose dirbtuvėse ir įmonėse bus du trečdaliu brazilų ir tik vienas trečdalis kitų tautų žmonių. Žinoma, pirmoj eilėj vokiečiai, italai ir kiti, o tik paskutinėj — mes lietuviai.

Kiek išvežta medžio.

Laikraščių pranešimu 1930 m. Brazilija išvežė medžio į užsienį 104.392 tonų už 20.547.000\$000. Pastebėtina, kad daugiausia išvežta Pinho (pušis). Daugiausia miško pardavė Paranos estada. Žymesnė dalis parduota Amerikos valstybėms ir mažesnė Europos.

Sutvarkius medžio eksportą, Brazilija galės užpildyti viso pasaulio rinkas savo medžiais, nes Brazilija dar tebėra paskendus miškuose.

SPAUDA -- MŪSU GALYBĖ.

Tamošius Bekpuris.

(tąsa)

Bet del visko, — gaila laiko: Pasigauki Sprikto vaiką. Ir tegul jis mums paskaito. Ką čia rašo ta mergaitė.

VII.

Mūsų sodžius, tai kaip reta. Laikosi, kaip prieš šimtą metų. Čia nei vienas be Sprikčioko žmoniškai skaityt nemoka. O Sprikčiokas keistas vaikas: Nuo žmonių šaly vis laikos, Gauna mušt tris kart į dieną, O tevalgo kartą vieną. Nėra matęs jis mokyklos; Visą laiką po ganyklas Piemeniu jis išstarnavo; Ten ir savo mokslą gavo. Ir Tamošius Sprikto vaiką Valandą po daržą vaiko. Būtų jis spragon išmověs, Bet nutvėrė už rankovės. „Ei, vaikeli, duok pakajų, Tai bijai manęs, ar ką jau?

Dėdė Mikas laišką laiko, O Tamošius laiko vaiką. „Na, kirmėliau, neišbėgsi, Gausi sprikto, jeigu rėksi. Tu matai, kaip mes supykę... Štai tau laiskas, — paskaityki“. Vargšui vaikui miršta blusos: Ir gerkle visai uždusus: Pasirodo, senis rašo... Ir maloniai atsiprašo, Kad dar šimet negalėsiąs... „Kad jis būtų kur išdvėses!“ Staiga šaukia dėdė Mikas, Jo kakta labai supykus. „Šitaip žmones suvadžioti, Kas, ar mes jau varijotai?“ Mūs Tamošiaus veidas bala, Jis sau krapšto nosies galą. Lamdo rankose kepurę, Ir į vieną tašką žiūri. O Sprikčioukas jau iš sodo Jiem abiem liežuvį rodo.

VIII.

Dėdė Mikas susiraukęs Sau skubiai kepurę mauties. Matos, akys jo paniūrę, Į Tamošių nebežiūri. „Ei, dėduli, duok pakajų, Tai kitur jau reiks, ar ką jau... — Gausi spygą, ne pakajų.

Kas? Radai tu čia lokajų, Kad tave kas važinetų Ir sarmatą apturėtų? Sugaišau jau penkias dienas. Važinėk dabar sau vienas“. Dėdė Mikas, durim trenkęs, Nužingsniavo pro palanges... O Tamošius vienas liko. Tyli gričia tuščia, dyka, Tik svirplys už pečinyko Kaž ką stengias pasakyti Apie gražiąją Onytę. Ir Tamošiui pirmą kartą Kaž-kas lyg gerkleį apkarto. Lyg kaž-kas krūtinę smaigia Lyg akis kaž-kas apraukė.

IX.

Liūdno akys, liūdno veidas Galvą sau žemyn nuleidęs. Eina vargšas pas tetulę. Pogulio tetulė guli, Ir kalbėt visai nenori. Vis pikta ji už Garborių. Vest ten kokią Garboraičių — Nuogai ir visai be kračiol Tai vis Mikas, tas Judošius, Taip sukvailino Tamošių. O Tamošius tetai savo Meiliai ranką pabučiavo, Veidą nuolankų padarė, Ir nužemintai taip tarė: „Jau dabar aš, tetulyte,

Nutariau nebeklaustyti, Ką man sako Mikas dėdė. Sėsiu aš į savo kėdę. Kam bastytis man po svieta, — Vesk tetule pas Elzbieta“.

Tamošiui galva šukas.

I.

Kiek kalbų, kiek triukšmo buvo: Boboms gomuriai išdžiūvo. Kalba, plepa visos sodžius: „Tai stebūklai ant šio svieta: Mūs Tamošius ims Elzbieta! Mat, tetulė juos susiūvo: Vakar sutartuvės buvo... Dabar vaikato su kaliošiais Ir Elzbieta ir Tamošius; Gaila, jiedu nesuprato Tai prieš dvidešimt metų... Taip po sodžių bobos godžtos Išmintingus svaido žodžius.

(b. d.)

“LIETUVIS BRAZILIJOS” -- ISEIVIO DRAUGAS.

fantastiškas Argentinos sumanymas.

Argentinos vyriausybė pastaruoju metu pradėjo paruošiamuosius darbus, kad realizuotų milžinišką projektą išnaudoti vandenyno potvynio ir atoslūgio energija, kuri dabar be naudos nyksta, žada būti perdirbta į elektros jėgą ir sunaudota krašto reikalams.

Pagal smulkiai išdirbtą planą, reikią pastatyti 400 turbinų, skaitant, kiekviena atskira turbina suteiks 2.00 kilogramų jėgos. Realizavimas to li tikrųjų fantastiško sumanymo, kuris aprūpins visą pietinę Argentiną elektros srove, yra apskaičiuotas 100 milijonų pesų.

Kaip žinome, jūros potvynio ir atoslūgio kaitininkas yra mėnulis. Vandens paviršius skirtumas tarp potvynio ir atoslūgio yra vidutiniškai lygus 3 metrams. Tuo pasiremiant, apskaičiuota ir išmatuota, kokia didelė energija sle-

piasi ir nyksta šiame kasdieniniame gamtos reiškinyje, gavosi negirdėti rezultatai.

Taip pagal vieno anglų inžinieriaus apskaičiavimą, darbo jėga, gauta tuo keliu, būtų ligi 10 trilijonų arklų jėgai kasmet. To pakaktų keliems milijonams metų visiems pasaulio motorams.

Suprantama, kad išnaudoti tą visą jėgą yra neįmanoma ir pradėtieji Argentinos darbai, ryšy su tuo fantastišku įtempimu, turi tik lilitišką išvaizdą, tačiau nepaprastą santyką su žmonių sumanymais.

Iš „T.“

„LIETUVIS BRAZILIJOS“

— GYVENIMO VEIDRODIS.

BRANGŪS SKAITYTOJAI!

Juk Tamstoms bus ilgu ir nuobodu be laikraščio? Liuoslaikiu neturėsit ką veikti. Tamstos mėgstate knygas ir laikraščius?

„LIETUVIS BRAZILIJOS“ norėtų ir toliau lankyti Tamstas. Bet tai priklausys nuo Tamstų, jei jį kviesite: t. y. atnaujinsite prenumeratą. Todėl nieko nelaukdami sėskit prie stalo ir rašykite mums laiškėlių ir atnaujinkite prenumeratą, kuri iki metų galo kainuoja tik 6\$000. Tad neatidėliodamas siųsk 6\$000. Prie progos ir kaimyną paragink užsiprenumeruoti.

ADRESAS:

„Lietuvis Brazilijoje“ Administracijai, Caixa postal, 1764. São Paulo

„BERNARDO“

Vokiečių fotografijų įstaiga „BERNARDO“, įsteigta 1890 metais. Atlieka įvairius darbus fotografijų srityje. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais. Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas. **ARTHUR SCHMIDT**
Rua São Caetano, 111 (senas n.103) S A O P A U L O.

D-r. S. Meitin.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.) Priima: vidurinių, veneros ir nerų ligomis nuo 2 iki 6 val vakar. susikalbama lietuviškai. **RUA BARÃO ITAPETINGA** 37-a salos 8-9. Tel. 4-0715.

PINIGŲ KURSAS.

litas	---	1\$700
Prancūzų frankas	---	\$650
Vok. markė	---	3 \$850
Ital. lira	---	\$850
Doleris	---	16\$200
Čingvajaus pezas	---	7\$400
Argentinos pezas	---	4\$000
Anų svaras	---	69\$500
enkų	---	1\$800

Rusiska pirtis

Rua Tenente Penna 29. (Bom Retiro) yra vonios, numeriai ir bendra ir tik po 2 mlr. **NAUJAI PATOBULINTA!** ŠIOKIADIENIAIS atidara nuo 10 val. ryto iki 10 val. vakaro. ŠVENTADIENIAIS nuo 8 val. ryto iki 2 val. po pietų.

D-ras EGBERTO CHAVES

Advokatas

visais reikalais priiminės lietuvius savo raštinėje Rua Benjamin Constant, 13 Nr. 4 aukštas salos 6 nuo 15 ligi 18 val.

Nemokančius susikalbėti portugaliskai priiminės šeštadieniais nuo 10 ligi 11 val. Lietuvos Konsulate.

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama.

Rua Conselheiro Chrispiniano, 74, 2 aukštas, 28 apart. (Prieš teatrą Municipal.) Telef. 4-0218

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

Andrea Do. ADVOKATAS

ir prisiekęs vertėjas.

Rua Direita 6, aukštas 3, salė 12 ir 12-a. Tel. 2-3116.

Kontora atidara nuo 8 val. ryto iki 7 val. vakaro.

Parsiduoda sklypai Viljoj Armanda ir kitur. Taip pat parsiduoda pastatyti namai išsimokėjimui.

Lietuviškų maldaknygių

galima gauti pirkti „Liet. Braz.“ reda keijoj. Kainos 2, 4, 6 ir 8 mlr. I, provinciją išsiunčiama gavus atlyginimą už knygą ir 500 reisų pašto išlaidoms. Adresas: D. Beividas, caixa postal 1764, S. Paulo.

Banco Allemão TRANSATLANTICO S A O P A U L O

Rua 15 de Novembro Nr. 38.

CENTRAS: VOKIETIJOS UŽJURIO — BANKAS BERLYNE. Skyriai Brazilijoje: RIO DE JANEIRO, SANTOS, CURITYBOJE, BAHIA, PORTO ALEGRE. ATLIEKA PERLAIDAS Į VISAS PASAULIO ŠALIS AUKŠČIAUSIŲ KURSU IR GEROMIS SALYGOMIS. INDĖLIAI IR DEPOZITAI NUO 50\$000

KORESPONDENTAS LIETUVOJE:

Lietuvos Bankas Kaune.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerinės ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 2 — 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

2 andar, salos 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Beto priim kasdien n 10 6 1/2 — 8 val. vok. vaistinėj „Imperial“ rua da Mooca 4 2,

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. app. 4. (kertė rua Santa Ephigenia)

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v. Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių ligų analizė nuo 6 1/2 val. ryto iki 9 v. vak.

SAVIEMS PACIENTAMS ANALIZĖ NEMOKAMA.

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo šlapumo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

Rua Conselheiro Chrispiniano, 74, 2 aukštas, 28 apart. (Prieš teatrą Municipal.) Telef. 4-0218.

Kaip pasiklosi, taip ir išmiegosi

Amžias patirtas ir iš kartos į kartą perduodamos tiesos priežodžių pavardė yra labai aiškios ir vertos geriau išidėmėti. Kaip pasiklosi, taip ir išmiegosi. Atseit, kaip pasirošį gyvenimui, taip ir gyvensi. Kaip nė vienas marškiniuotas neateina į šį pasaulį, taip ir čia į Braziliją nė vienas iš mūsų neatvyko pertekęs turtais. Visi atplaukėme ieškoti darbo ir uždarbio. Jau savo krašte, kur įprastinės gyvenimo sąlygos, reikėjo būti stropiems ir taupiems, o atvykus į svetimą kraštą, į neįprastas gyvenimo sąlygas, savo stropumą ir taupumą turime visais atžvilgiais didinti.

Dėja, daugumas mūsų ne taip darė. Vieni gyveno dieną iš dienos: ką iškasdami, tą ir suledami. O daug buvo ir tokių lengvatiškių, kurie su atdžia savo likimą pavadė „laimė“ į rankas. Rašas šias eiles gerai pažįsta lietuvius Brazilijoje ir jų gyvenimą. Daug pažįsta tokių lietuvių, kurie laimės beieškodami „bišo“ ar loterijos bilietuose ne tik visą savo prakio, bet išleido ir svetimus jiems patikėtus pinigus, prasadami savo gerą vardą ir papildydami sunkius nusikaltimus. Bet nežino ir nepažįsta nė vieno žmogaus, kuris iš to būtų sukūręs sau gerasnę ateitį. Žino ir pažįsta daug net tokių kuriems tėvai sukrapstę paskutinius centus atsuntę pinigų laivokartei namo parvykti, bet ir tuos jie čia prakio „begaudydami“ šunį ar vištą. Tie visi žmonės kaip pasiklojo, taip ir turės miegoti.

Iš kitos pusės, nors ir mažiau, bet pasitaiko ir tokių, kurie dirbo ir taupė. Šiandien toks žmogus dėl krizio netekęs darbo ar šiaip nebeuždaręs čia toliau gyventi, ateina į banką ir pats

nustemba, kad gali ne tik laivokortę nupirkti, bet ir pluoštelį dolerių. Vienas toks pilietis paklaustas aiškina: „Atvažiavau čia be cento, tiesa, ir nepraskolinęs savo ūkio. Kai tik gavau darbo, tai nuo pirmojo pagaminto pradejau dėti į BANCO GERMANICO po 50\$000 kas mėnesį. Dar nėra ketverių metų, o dabar su procentais gaunu du kontus ir penkius šimtus. Būčiau galėjęs ir daugiau pasidėti: bet porą šimtų dolerių per tą patį banką pasiunčiau namo“. Jei visi taip būtų klojęs, tai šiandien kitaip eitų daugumai lietuvių.

Neiškentęs to paties piliečio dar paklausiau, kaip jam patinkas to banko patarnavimas.

„Eik, žmogau, viskas vokiškai, tai yra greitai, trumpai ir aiškiai. Per 5 minutes viskas „fertig“. Ir dar lietuviškai kalba, mat tenai dabar įsteigtas Lietuvių Skyrius. Aš ir kitiems lietuviams tik patariu su reikalo eiti, tai yra, į BANCO GERMANICO, Rua Alvares Penteados nr. 17. Ten nesugaiši laiko ir reikalą tikrai atliksi“.

Palinkėjęs šiam stropiam ir taupiam vyrui laimingos kelionės į Lietuvą, dabar pats sau manau, kaip būtų gera, kad daugiau lietuvių taip tiestų sau kelią į ateitį. Nei kriziai, nei kitokios šmėklos mūsų neblaškytų, kaip vėjas sausius lapus. Pacautas jo pavyzdžio sumaniau ir aš pats taip elgtis, nors dabar ir mažiau beuždirbu, ir tą pačią dieną nuėjau į BANCO GERMANICO, rua Alvares Penteados nr. 17 pasidėjau 50\$000 ir nutariau visomis išgalėmis kas mėnesį ten po tiek pat pasidėti.

Darbininkas.

IVAIPENYBĖS.

Ką matė cepelinas šiaurės ašigaly.

Š. m. liepos 24-30 d. vokiečių orlaivis «Grafas Cepelinas» padarė didelę kelionę į šiaurės ašigalio sritis. Kelionė turėjo mokslinio pobūdžio, vadovaujant rusų prof. Samoilovičiui. Laivas pakilo liepos 24 d. vakare Fridrichshafene ir per Berlyną, Leningradą, Archangelską pasiekė Pranciškaus Juozapo salyną, iš čia perlėkė šiaurės Žemės salą, paskraidė virš Taimyro pussalio ir per Naujosios Žemės salas grįžo atgal, vėl perskridams Archangelską, Leningradą į Berlyną. Išlėkęs anksti rytą liepos 26 d. iš Leningrado, laivas išbuvo ore, jei neskaityti 11 minučių nutūpimo ant vandens Pranciškaus Juozapo salyne pasikeisti paštu su rusų ledlaužiu «Malyginu», ir nusileido tik Berlyne liepos 30 d. vakare. Tuo būdu cepelinas nesustodamas skraidė 110 valandų ir padarė 13.000 kilometrų.

Ši ekspedicija žymiai praplėtė žinias apie šiaurės sritis geografiniu ir meteorologiniu atžvilgiu. Pirmiausia pasirodė, kad žymimų į šiaurę nuo Pranciškaus Juozapo žemės dviejų mažų salų, vadintų Artur ir Hamsvort, visai nėra. Senesnieji tyrinėtojai buvo suklydę, palaikydami didelius ledų plotus sausuma. Taip pat Eremito sala pasirodė esanti tik didesnės salos pussaliu. Užtat rasstos kelios naujos, ligi šiol nežinomos salos. Didžiulė šiaurės Žemės sala, iš tikrųjų, pasirodė esanti iš dviejų salų, panašiai kaip Naujoji Zemė. Taimyro

pussaly pastebėta naujas kalnagūbris, maždaug 200 kilometrų ilgumo, 30 kilometrų platumo ir 1500—1800 metrų aukštumo. Taimyro ežeras pasirodė daug didesnis ir einęs kita kryptimi, negu kad ligi šiol buvo manoma.

Ekspedicija padarė daug nuotraukų. Jos dalyviai vienu balsu pareiškė, kad orlaivis labai tinka šiaurės sritims tyrinėti.

Diplomatiniės kautynės.

Nelengva būti diplomatu dabar, bet dar sunkiau buvo seniau. Šiais laikais diplomatinis etiketas yra sutvarkytas, o įvairių nesusipratimų vis dėlto pasitaiko. Tai ką kalbėti apie senesnius laikus, kai diplomatinis etiketas buvo nerašytas, kai kiekvienas diplomatas stengėsi sau išgauti aukštesnį laipsnį, tuo keldamas savo valstybės garbę. Nesusipratimai ir ginčai kai kada baigdavosi kruvinomis riaušėmis.

1761 m. rugsėjo mėn. į Londoną turėjo atvykti naujas Švedijos pasiuntinys. Einant nustatyta priėmimo tvarka, Anglijos karalius pasiuntė į Gravesendo uostą savo karietą, kurioj pasiuntinys turėjo būti atvežtas į karališkus rūmus. Paskui karaliaus karietą, pagal ceremonialą, turėjo važiuoti pasiuntinio karieta, o jau paskiau — visu kitų svetimų valstybių atstovų. Tačiau, artėjant švedų pasiuntinio atvykimo dienai, kilo smarkus ginčas tarp Prancūzijos atstovo, markizo d' Estrade, ir Ispanijos atstovo, barono de Batteville, kuris turį pirmiau važiuoti. Abu jie sau reikalavo pirmos vietos po švedų pasiuntinio. Karaliaus rūmose kilo didelis su-

A MOBILIADORA S. CAETANO

S. Paulo. Rua S. Caetano, 118. Telef. 4-3161.

Baldai, matracai ir kilimai. Užuolai ir pavilniai. Įvairių rūšių baldų komplektai

GELEZINĖS LOVOS.

Parduodama lengvomis sąlygomis išsimokėjimui. Pigiau negu kitur. Užeikite persitikrinti.

SAMUEL GOLDBERG, CUOCO.

Kalba lietuviškai, rusiškai ir lenkiškai.

Du metu patyrimo

parodė, kad „Lietuviai Brazilijoje“.

1. Yra pastoviausias ir rimiausias laikraštis Brazilijoje ir visoje Pietų Amerikoje.
2. Yra tautinė minties lietuvių išeivių Brazilijoje žymios daugumos organas.
3. Yra lietuvių darbininkų Brazilijoje reikalų gynėjas ir patarėjas.
4. Yra tautinė krikščioniškos lietuvių kultūros ir apšvietos Brazilijoje judintojas, platintojas ir auklėtojas.
5. Yra viso pasaulio įvykių ir Lietuvos gyvenimo veidrodėlis.
6. Yra pigiausias laikraštis Brazilijoje ir visoje Pietų Amerikoje, nes metams kaštuoja tik 10 milreisų, pusei 6 mlr. 3 mėn. 4 milreisai, Lietuvon ir užsieniuosna 2 doleriai metams.

Brangus skaitytoja!

Ar Tamsta negaila būtų skirtis su savo draugu — „Lietuviai Brazilijoje“ laikraščiu? Mums, «L. Braz.» leidėjams, būtų labai gaila skirtis su Tamsta, bet mūsų skurdžios lėšos priveris mus tai padaryti, jeigu ne sulauksime iš Tamstos atsilyginimo už praeitą laiką, arba prenumeratos atnaujinimo. Taigi tuoj, nieko nelaukdamas, sėsk, Tamsta, prie stalo ir rašyk mums marką gromatėlę.

Adresas: «LIETUVIS BRAZILIJŲ», caixa postal 1764, Sao Paulo

Prancūzu Navigacijos Kompanija

SUD ATLANTIQUE — CHARGEURS REUNIS.
Išėjimas greitųjų laivų.

IŠ SANTOS Į PIETUS

IŠ SANTOS Į EUROPA

Eub'e — C. R. 2 Spalių.
L'Atlantique — S. A. 10 Spalių.
Kerguelen — C. R. 7 Spalių.
Massilia — S. A. 28 Spalių.
Jamaïque — C. R. 28 Spalių.
Formose — C. R. 8 Lapkričio.

Groix — C. R. 11 Spalių.
L'Atlantique — S. A. 19 Spalių.
Kerguelen — C. R. 28 Spalių.
Massilia — S. A. 6 Lapkričio.
Jamaïque — C. R. 18 Lapkričio.

Daroma šamados iš Lietuvos 3 kl. paprasta, 3 kl. su kabina ir 3 kl. pagerinta.

AGENTAI:

S. PAULO
Cia Commercial e Maritima
Praça Ramos de Azevedo 9.

SANTOS
Cia. Chargeurs Reunis
Rua 15 de Novembro, 186.

sirūpinimas, nes, nežūrint visų pastangų, priešininkų sutaikyti nepavyko. Vos ne vos buvo gautas iš jų pažadas atvykti į uostą su palydovais bei šaunamų ginklų.

Kritingą dieną švedų pasiuntinio laivas turėjo atplaukti į uostą trečią valandą po pietų, bet jau prieš penkią valandas uosto krantinėj stovėjo

ispanų atstovo karieta; apsupta 50 lengvųjų ginkluotų palydovų. Markizas d' Estrade atvyko kiek vėliau, bet užtat jis atsivedė 100 ginkluotų šautuvais žmonių. Viskas buvo ramu lig švedo atvykimo. Bet kai tik švedas išlipo krantan ir įsėdo karaliaus karieton, tarp ispanų ir prancūzų kilo triukšmas (žiūrėk galą 4 pusl.)

LAIVU IŠĖJIMAS I EOROPA.

Siqueira Campos 12 Spalių
Ruy Barbosa — 27 " "
ASTRIDA — 28 " "
Kainos pigios.

Siunčiame pinigus Lietuvon ir į kitas pasaulio šalis apmokėdami vietiniam pašte doleriais ar kita valiuta, kaip nori siuntėjas. Perkame ir parduodame įvairią valiutą

Laivakortės.

Į Europa ir iš ten. Šamados. Kainos žemos. Patarnavimas sąžiningas ir greitas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA [kurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai [tsaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

